ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 25

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Θαλασσίων λιμένων. (Ἀναδημοσίευσις)..... 1

Διατάγματα

Περὶ εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς φύλλων καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων)..... 2
Περὶ ἀνακλήσεως πασῶν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 1709 ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἐφαρμογῆς νέου σχεδίου πόλεως Ἀθηνῶν..... 3
Περὶ μικρῶν καὶ γραφικῶν ἐξόδων Ν. Νοσοκομείου Πειραιῶς καὶ διαρκοῦς Ναυτοδικείου..... 4
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1925 Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν..... 5

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης»..... 6
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 16 καὶ 27 Μαΐου 1925 διάταγμα «περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου εἰς Θρασύβουλον Μαυρομαρᾶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Τριοβασάλου Μήλου»..... 7
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὰ Διατάγματα 1) περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης» 2) «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν.Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης, καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Νήσων Αἰγαίου» 3) «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης, καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου» 4) «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Ἠπείρου, Θράκης, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τῆς ἀναστατωθείσης Γεωργικῆς Τραπέζης Θράκης..... 8
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ν. Δ. Ταμείου ἰσχυουσῶν διατάξεων»..... 9

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐπὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Θαλασσίων λιμένων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ψηφίσματος τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἐν παραρτήματι τοῦ παρόντος Σύμβασις καὶ Κανονισμὸς περὶ τοῦ Διεθνοῦς καθεστῶτος θαλασσίων λιμένων ὑπογραφεῖσα ἐν Γενεύῃ τῇ 9 Δεκεμβρίου 1923.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ι. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Γ. Κοφινᾶς, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Κ. Φίλανδρος, Α. Χατζηκυριάκος, Κ. Νίδερ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Διεθνοῦς Καθεστῶτος Θαλασσίων Λιμένων καὶ πρωτόκολλον ὑπογραφῆς.

Ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον, ἡ Βραζιλία, ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία (μετὰ τῆς Νέας Ζηλανδίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν), ἡ Βουλγαρία, ἡ Χιλή, ἡ Δανία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Λιθουανία, ἡ Νορβηγία, αἱ Κάτω Χῶραι, τὸ Σαλβατόρ, τὸ Βασίλειον τῶν Σέρβων Κροατῶν καὶ Σλοβένων, τὸ Σιάμ, ἡ Σουηδία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Οὐρουγουάη, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ὁρίσωσιν ὡς ἔνεστιν εὐρέα τὰ ὅρια τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 23 ε) τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προβλεπομένης ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν, ἐξασφαλίζουσαι ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτῶν διατελοῦσι θαλασσίοις λιμέσι καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς διεθνοῦς ἐμπορίας, ἰσότητα μεταξὺ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν πάντων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ καλλιτέρα, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθουμένου ἀποτελέσματος, μέθοδος συνίσταται εἰς τὴν σύναψιν γενικῆς συμβάσεως, εἰς ἣν νὰ δύνανται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσωσιν ὡς ἔνεστι πλείονα Κράτη.

Ἔχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐν Γενούῃ, τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1922, συνελθοῦσα διάσκεψις ἠτήσατο, δι' ἀποφάσεως διαβιβασθείσης πρὸς τοὺς ἁρμοδίους ὀργανισμοὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῇ συναινέσει τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας, ὅπως συνομολογηθῶσι καὶ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς τάχιστα αἱ εἰς τὸ καθεστὼς τῶν συγκοινωνιῶν ἀφορῶσαι καὶ ὑπὸ τῶν περὶ εἰρήνης συνθηκῶν προβλεπόμεναι διεθνεῖς συμβάσεις καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον 379 τὴν Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα τῶς ἄλλων συνθηκῶν προεβλεψαν τὸν καταρτισμὸν γενικῆς συμβάσεως περὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν λιμένων.

Ἀποδεξάμεναι τὴν πρόσκλησιν τῆς Κοινωνίας τῶν

---

(1) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 405 (Τεῦχος Α') τῆς 17 Δεκεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εθνῶν, ὅπως μετάσχωσι συνδιασκέψεως, συγκληθείσης ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ἐπιθυμοῦσαι ὅπως τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ, ἀποδεκτοῦ γενομένου κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν συνδιάσκεψιν καί, ὅπως συνομολογήσωσι πρὸς τοῦτο μίαν γενικὴν σύμβασιν, τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν : (ἕπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων).

Οἵτινες μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων ἐν πλήρει τάξει, συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὸν ὧδε προσηρτημένον, περὶ τοῦ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμόν, ὃν υἱοθέτησεν ἡ δευτέρα γενικὴ συνδιάσκεψις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τῆς διαμετακομίσεως, συνελθοῦσα ἐν Γενεύῃ τῇ 15 Νοεμβρίου 1923.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμὸς θὰ θεωρῆται ὡς ἀποτελῶν ὁλοκληρωτικὸν μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν, δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ρηθέντος Κανονισμοῦ, ὑφ' οὓς ὅρους ἔχουσιν αὗται διαπυπωθῇ ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις οὐδαμῶς θίγει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν διατάξεων τῆς ἐν Βαρσαλλίαις, τῇ 28 Ἰουνίου 1919, ὑπογραφείσης συνθήκης εἰρήνης, ἢ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄλλων ἀναλόγων συνθηκῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὰς συνθήκας ταύτας ἢ τὰς ὑπ' αὐτῶν εὐεργετουμένας Δυνάμεις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παροῦσα σύμβασις τῆς ὁποίας ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις, γαλλικὴ τε καὶ ἀγγλικὴ ἐξ ἴσου, θ' ἀποτελῶσιν αὐθεντικὰ κείμενα, θὰ φέρῃ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ θὰ δύναται, μέχρι τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1924, νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ παντὸς Κράτους ἀντιπροσωπευθέντος κατὰ τὴν ἐν Γενεύῃ συνδιάσκεψιν, ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὑπὸ παντὸς Κράτους, εἰς ὃ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα σύμβασις χρήζει κυρώσεως. Τὰ τῆς κυρώσεως ἔγγραφα δέον νὰ διαβιβασθῶσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὑποχρεούμενον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς πάντα τὰ ὑπογράψαντα ἢ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 5.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Νοεμβρίου 1924, πᾶν Κράτος ἀντιπροσωπευθὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ πρώτῳ μνημονευομένην συνδιάσκεψιν, πᾶν μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πᾶν Κράτος, εἰς ὃ τὸ συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελε κοινοποιήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀντίτυπον τῆς παρούσης συμβάσεως, θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἡ προσχώρησις θὰ ἐνεργῆται δι' ἐγγράφου ἀνακοινουμένου πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως κατατίθηται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως τὴν προκειμένην κατάθεσιν εἰς πάντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἰσχύσῃ μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ πέντε Κρατῶν κύρωσιν αὐτῆς. Ἡμερομηνία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς θὰ εἶναι ἡ ἐνενηκοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς πέμπτης κυρώσεως. Μεταγενεστέρως, ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ προσκτᾶται ἰσχύν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἕν ἕκαστον συμβαλλόμενον μέρος, ἐνενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσχωρήσεως.

Συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ 18ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ καταχωρίσῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ τηρῇ εἰδικὸν κατάλογον, ἐν τῷ ὁποίῳ, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9, θὰ μνημονεύωνται τὰ ὑπογράψαντα, κυρώσαντα, προσχωρήσαντα ἢ καταγγείλαντα τὴν παροῦσαν σύμβασιν συμβαλλόμενα μέρη.

Ὁ κατάλογος οὗτος θὰ εὑρίσκηται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας καὶ θὰ δημοσιεύηται, ὡς οἷόν τε συχνάκις, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 αὐτῆς, ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ δύναται νὰ καταγγελθῇ ὑφ' οἱουδήποτε τῶν συμβαλλομένων μερῶν, μετὰ παρέλευσιν πενταετοῦς προθεσμίας, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ καταγγέλλον αὐτὴν συμβαλλόμενον μέρος. Ἡ καταγγελία θὰ ἐνεργῆται δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀντίγραφον τῆς προκειμένης γνωστοποιήσεως, σὺν τῇ πληροφορίᾳ περὶ τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς αὐτῆς, θὰ στέλληται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, πρὸς πάντα τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα μέρη.

Ἡ καταγγελία θὰ παράγῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦτο μόνον ἐν σχέσει πρὸς τὸ γνωστοποιῆσαν αὐτὴν Κράτος.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος, ὑπογράψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἢ προσχωρῆσαν εἰς αὐτήν, δύναται νὰ δηλώσῃ, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, εἴτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως αὐτοῦ, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχὴ τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν δεσμεύει τὰ πέραν τῶν θαλασσῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ διατελοῦντα Προτεκτοράτα, ἀποικίας, κτήσεις ἢ ἐδάφη, μήτε ἐν τῷ συνόλῳ, μήτε ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον, καὶ δύναται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσῃ κατ' ἰδίαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5, ἐξ ὀνόματος ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν διὰ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δηλώσεως ἐξαιρουμένων καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν κειμένων προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν τούτων.

Ἡ καταγγελία δύναται ὡσαύτως νὰ χωρήσῃ κατ' ἰδίαν δι' ἓν ἕκαστον τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν προτεκτοράτων, ἀποικιῶν, κτήσεων καὶ ἐδαφῶν· κατὰ τὴν καταγγελίαν ταύτην θὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἀναθεώρησις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ δύναται νὰ ζητηθῇ κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Πρὸς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πρ μνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἐννάτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ἑνὶ ἀντιτύπῳ, ὅπερ θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

(ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν πληρεξουσίων).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θεωροῦνται θαλάσσιοι λιμένες, οἱ κατὰ κανόνα ὑπὸ θαλασσοπλοίων συχναζόμενοι καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον χρησιμοποιούμενοι.

Ἄρθρον 2.

Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ ὑπὸ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 8 διατυπουμένην ἐπιφύλαξιν, πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένοις θαλασσίοις λιμέσιν ἐξασφαλίζῃ ὑπὲρ τῶν πλοίων παντὸς ἄλλου συμβαλλομένου Κράτους, καθεστὼς ἴσον πρὸς τὸ διέπον τὰ ἴδια αὐτοῦ πλοῖα ἢ τὰ πλοῖα οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν προσεγγίσεως εἰς τοὺς λιμένας, τὴν χρῆσιν αὐτῶν, καὶ τὴν πλήρη κάρπωσιν τῶν παρεχομένων εἰς τὰ πλοῖα, τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας εὐκολιῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ οὕτω εἰσαγομένη ἀφομοίωσις θὰ ἐπεκτείνηται εἰς πάσης φύσεως εὐκολίας, οἷαι ὁ προσδιορισμὸς θέσεων εἰς τὴν ἀποβάθραν, αἱ εὐκολίαι φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τῶν ἀναδόχων ἢ παντοειδῶν ἱδρυμάτων, εἰσπραττόμενα πάσης φύσεως δικαιώματα καὶ τέλη.

Ἄρθρον 3.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου οὐδαμῶς περιορίζουσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἑνὸς θαλασσίου λιμένος, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν μέτρων, ἅτινα κρίνουσι σκόπιμον νὰ λαμβάνωσι διὰ τὴν καλὴν τοῦ λιμένος διοίκησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα συνάδωσι πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένης ἰσότητος.

Ἄρθρον 4.

Ἅπαντα τὰ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λιμένων εἰσπραττόμενα δικαιώματα καὶ τέλη δέον νὰ δημοσιεύωνται προσηκόντως πρὸ τῆς θέσεως αὐτῶν εἰς ἐφαρμογήν.

Τὸ αὐτὸ δέον νὰ ἐφαρμόζηται προκειμένου περὶ τῶν ἀστυνομικῶν κανονισμῶν καὶ τῶν περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοιούτων.

Ἐν ἑκάστῳ θαλασσίῳ λιμένι, ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ θὰ τηρῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων κώδικα τῶν ἐν ἰσχύϊ δικαιωμάτων καὶ τελῶν, ὡς καὶ τῶν κανονισμῶν ἀστυνομίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελωνιακῶν ἢ ἀναλόγων δασμῶν, τῶν διαπυλίων, τοπικῶν ἢ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τελῶν, ὡς καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων ἐξόδων, τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγ ἢ ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων διὰ θαλασσίων λιμένων, διαλούντων ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, οὐδαμῶς θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ σημαία τοῦ πλοίου, οὕτως ὥστε οὐδεμία διάκρισις νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς σημαίας οἱουδήποτε συμβαλλομένου Κράτους, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς σημαίας τοῦ Κράτους ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διατελεῖ ὁ λιμήν, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Ἵνα μὴ ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 τεθεῖσα ἀρχὴ τῆς ἐν τοῖς θαλασσίοις λιμέσιν ἰσότητος ἀδρανήσῃ συνεπείᾳ ἄλλων μέτρων καθιερούντων διακρίσεις καὶ λαμβανομένων κατὰ τῶν πλοίων συμβαλλομένου Κράτους, χρησιμοποιοῦντες τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος λιμένας, ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4, 20, 21 καὶ 22 τοῦ προσηρτημένου εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1923 ὑπογραφεῖσαν σύμβασιν περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐφαρμόζονται εἰς μεταφορὰς ἐχούσας προέλευσιν ἢ κατεύθυνσιν θαλάσσιόν τινα λιμένα, ἀσχέτως ἐὰν τὸ συμβαλλόμενον τοῦτο Κράτος τυγχάνῃ ἢ μὴ (συμβαλλόμενον) μέρος τῆς ρηθείσης συμβάσεως, περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄρθρα δέον νὰ ἑρμηνευθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρωτοκόλλου ὑπογραφῆς τῆς ρηθείσης συμβάσεως. (Ἴδε Παράρτημα).

Ἄρθρον 7.

Ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι, ὡς ἰδίᾳ οἱ ἔχοντες ὡς βάσιν εἰδικὰς γεωγραφικάς, οἰκονομικὰς ἢ τεχνικὰς συνθήκας, δὲν δικαιολογοῦσιν ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος, οἱ ἐν οἱῳδήποτε θαλασσίῳ λιμένι διατελοῦντι ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰσπραττόμενοι τελωνιακοὶ δασμοὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν εἰσπραττομένων εἰς τὰ λοιπὰ τελωνιακὰ σύνορα τοῦ ἰδίου Κράτους, ἐπὶ ἐμπορεύματος τῆς αὐτῆς φύσεως, ἔχοντος τὴν αὐτὴν προέλευσιν ἢ τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν.

Ἐὰν ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων, ὡς οἱ προμνημονευόμενοι, συμβαλλόμενόν τι Κράτος παρέχει ἐπὶ ἄλλων ὁδῶν εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, εἰδικὰς τελωνιακὰς εὐκολίας, δὲν θὰ χρησιμοποιῇ ταύτας, ὡς μέσον παραλόγου διακρίσεως, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς διὰ τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένων θαλασσίων λιμένων ἐνεργουμένης εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα, γνωστοποιοῦν τοῦτο διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εὐεργετήματος ἰσότητος ἐπὶ οἱουδήποτε πλοίου Κράτους, μὴ ἐφαρμόζοντος πραγματικῶς ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἐξουσίαν αὐτοῦ κειμένοις λιμέσιν, τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἐπὶ τῶν πλοίων, τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συμβαλλομένου Κράτους.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένου μέτρου, τὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοιαύτης ἐνεργείας σχὸν Κράτος καὶ τὸ καθ' οὗ αὕτη ἀπευθύνεται τοιοῦτο, δικαιοῦνται ἀμφότερα νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ διαρκοῦς δικαστηρίου διεθνοῦς Δικαιοσύνης δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν γραμματείαν αὐτοῦ· τὸ δικαστήριον θ' ἀποφασίζῃ κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν.

Οὐχ' ἧττον πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται, κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι παραιτεῖται τὸ δικαίωμα λήψεως τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευομένων μέτρων ἔναντι πάντων τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα θὰ προέβαινον εἰς τὴν αὐτὴν δήλωνσιν.

Ἄρθρον 9.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὴν θαλασσίαν ἀκτοπλοΐαν.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώνῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ρυμουλκήσεως ἐν τοῖς θαλασσίοις αὐτοῦ λιμέσιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τηρῇ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4.

Ἄρθρον 11.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώνῃ καὶ διαρρυθμίζῃ κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν πλοήγιαν.

Ἐὰν ἡ πλοηγία τυγχάνῃ ὑποχρεωτικὴ, αἱ διατιμήσεις καὶ αἱ παρεχόμεναι ὑπηρεσίαι θὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4, πλὴν, ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται νὰ ἀπαλλάσσῃ τῆς ὑποχρεωτικῆς πλοηγίας τοὺς ὡρισμένους τεχνικοὺς ὅρους πληροῦντας ὑπηκόους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα, ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν καὶ ἐμπνεόμενον, κατὰ τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν μεταναστῶν μόνον εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς πληροῦντα τοὺς κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν νομοθεσίαν ἀπαιτουμένους ὅρους, δι' ἀδειῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα.

Τὰ δι' ἀδειῶν μεταφορᾶς μεταναστῶν ἐφωδιασμένα πλοῖα θ' ἀπολαύωσι, ἐν πᾶσι τοῖς θαλασσίοις λιμέσιν, ὅλων τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένων πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 13.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς πλοίου, εἴτε εἰς ἰδιώτας, εἴτε εἰς δημοσίας ὁμάδας, εἴτε εἰς τὸ Κράτος ἀνήκοντος.

Οὐχ' ἧττον οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα, τὰ χρησιμοποιούμενα δι' ἀστυνομικὰς ἢ διοικητικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει δι 'ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε δημοσίας ὑπηρεσίας τοιαύτα,οὐδ' εἰς οἱονδήποτε ἄλλο πλοῖον, ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιούμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ναυτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ ἀεροναυτικῶν δυνάμεων Κράτους τινός.

Ἄρθρον 14.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς ἀφορᾷ εἰς τὰ ἁλιευτικὰ πλοῖα καὶ τὰ ἁλιεύματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν διὰ συνθήκης συμβάσεως ἢ συμφωνίας ,συμβαλλόμενον τι Κράτος παράσχῃ δικαιώματά τινα εἰς ἕτερον Κράτος ἐν ὡρισμένῃ ζώνῃ ἑνὸς τῶν θαλασσίων αὐτοῦ λιμένων, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διαμετακομίσεως τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Κράτους τούτου ἢ κατευθυνομένων πρὸς αὐτὸ ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιβατῶν, οὐδὲν ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται, ἐπωφελούμενον τῶν δικτάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, νὰ διεκδικήσῃ ἀνάλογα δικαιώματα.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος, ἀπολαῦον τοιούτων δικαιωμάτων, ν θαλασσίῳ λιμένι συμβαλλομένου ἢ μὴ Κράτους τινός, ὀφείλει νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται ,παρέχον τοιαῦτα δικαιώματα εἰς μὴ συμβαλλόμενον Κράτος, ὅπως διὰ τῆς πρὸς τοῦτο καταρτιζομένης συμφωνίας, ἐπιβάλῃ αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον τοῦ μεταχειρίζεσθαι τὰ μετ' αὐτοῦ ἐμπορευόμενα πλοῖα, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν.

Ἄρθρον 16.

Ἐξαιρετικῶς καὶ δι' ὡς ἔνεστι βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν μέτρων, λαμβανομένων ὑπὸ συμβαλλομένου τινὸς Κράτους ἐν ὥραις σοβαρῶν γεγονότων, δυναμένων νὰ θέσωσιν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ζωτικὰ τῆς χώρας συμφέροντα, παρέκκλισις ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 ἕως 7 συμπεριλαμβανομένου, ἐξυπακουομένου ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ τηρῶνται ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ἄρθρον 17.

Οὐδὲν συμβαλλόμενον Κράτος ὑποχρεοῦται δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διαμετακόμισιν ταξειδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος ἢ ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὰ ἐδάφη αὐτοῦ ἀπαγορεύεται, εἴτε διὰ λόγους δημοσίας ὑγιείας ἢ ἀσφαλείας, εἴτε χάριν προφυλάξεως κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λοιπὰς μὴ διαμετακομιστικὰς μεταφοράς, οὐδὲν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποχρεοῦται, ὑπό τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταφορὰν ταξειδιωτῶν ἢ ἐμπορευμάτων, ὧν ἡ εἴσοδος, εἰσαγωγὴ ἢ ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, δυνάμει ἐθνικῶν νόμων

Ἕκαστον συμβαλλόμενον Κράτος δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ προφυλακτικὰ μέτρα ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐπικινδύνων ἐμπορευμάτων ἢ παρομοίας φύσεως τοιούτων, ὡς καὶ μέτρα γενικῆς ἀστυνομίας, συμπεριλαμβανομένης τῆς τῶν εἰσερχομένων ἢ ἐξερχομένων τῶν ἐδαφῶν αὐτοῦ μεταναστῶν τοιαύτης, ἐξυπακουομένου ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν θὰ συνεπάγωνται διακρίσεις, ἀντικειμένας εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Οὐδεμία ὡσαύτως διάταξις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀντίκειται εἰς τὰ μέτρα, ἅτινα οἱονδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἶναι ἢ θὰ εἶναι τυχὸν ὑποχρεωμένον νὰ λαμβάνῃ, εἴτε δυνάμει γενικῶν διεθνῶν συμφωνιῶν, ὧν μετέχει ὡς συμβαλλόμενον μέρος, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι συνομολογηθησομένων τοιούτων, ἰδίᾳ δυνάμει τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνολομογηθεισῶν συμφωνιῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων, τὴν διαμετακόμισιν, τὴν ἐξαγωγὴν ἢ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδικῆς τινος κατηγορίας ἐμπορευμάτων, ὡς τοῦ ὀπίου ἢ ἑτέρων

ἐπιβλαβῶν φαρμάκων, τῶν ὅπλων ἢ τῶν ἁλιευτικῶν προϊόντων, εἴτε δυνάμει γενικῶν συμφωνιῶν, σκοπουσῶν τὴν πρόληψιν πάσης προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς· φιλολογικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς ἰδιοκτησίας, ἢ συμφωνιῶν περὶ πλαστῶν σημάτων, πλαστῶν ἐνδείξεων προελεύσεως ἢ ἄλλων μεθόδων τοῦ δολίου ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐμπολέμων καὶ τῶν οὐδετέρων ἐν ὥρᾳ πολέμου, οὐχ' ἧττον θὰ ἰσχύῃ, ἐν καιρῷ πολέμου, ἐν τῷ μέτρῳ, καθ' ὃ θὰ συμβιβάζηται πρὸς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, περὶ ὧν ὁ λόγος.

Ἄρθρον 19.

Τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, ἅμα ὡς αἱ περιπτώσεις τὸ ἐπιτρέψωσιν ἢ τοὐλάχιστον κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιφέρωσιν εἰς ἐκείνας τῶν συμβάσεων, αἵτινες θὰ ἰσχυον τῇ 9ῃ Δεκεμβρίου 1923, καὶ θὰ ἀντέβαινον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, πᾶσαν ἀναγκαίαν πρὸς ἐναρμόνισιν αὐτῶν πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας τροποποίησιν, ἣν θὰ ἐπέτρεπον αἱ γεωγραφικαί, οἰκονομικαὶ καὶ τεχνικαὶ συνθῆκαι τῶν χωρῶν καὶ περιοχῶν, εἰς ἃς ἀφορῶσιν αἱ συμβάσεις αὗται.

Τὸ αὐτὸ δέον γενέσθαι προκειμένου περὶ παραχωρήσεων, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1923 διὰ τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν θαλασσίων λιμένων.

Ἄρθρον 20.

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς οὐδαμῶς συνεπάγεται τὴν ἀνάληψιν ἐν ἰσχύϊ μειζόνων εὐκολιῶν, παρασχεθεισῶν διὰ τὴν χρῆσιν τῶν θαλασσίων λιμένων, ὑπὸ ὅρους, συμβιβαζομένους πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κανονισμοῦ, οὐδὲ τὴν εἰς τὸ μέλλον παροχὴν τοιούτων εὐκολιῶν κωλύει.

Ἄρθρον 21.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8, αἱ διαφοραί, αἵτινες ἠθελον ἀναφυῆ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, θὰ λύωνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν δύναται νὰ λυθῇ, εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου μέσου φιλικοῦ διακανονισμοῦ, τὰ ἀντιμαχόμενα μέρη θὰ δύνανται πρὶν ἢ προσφύγωσιν εἰς οἱανδήποτε διαιτητικὴν διαδικασίαν ἢ δικαστικὴν διευθέτησιν, νὰ ὑποβάλωσι τὴν διένεξιν, ὅπως γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτῆς, εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς συμβουλευτικὸν καὶ τεχνικὸν τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπὶ ζητημάτων συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, ἐγκατεστημένον ὄργανον. Ἐν κατεπειγούσαις περιπτώσεσι μία προκαταρκτικὴ γνωμοδότησις θὰ δύναται νὰ συστήσῃ τὴν λῆψιν παντὸς προσωπικοῦ μέτρου, σκοποῦντος ἰδίᾳ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν ὅλων τῶν εὐκολιῶν, ὧν αὕτη ἀπήλαυε πρὸ τῆς πράξεως ἢ τοῦ γεγονότος, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διένεξιν.

Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν λύηται κατὰ μίαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προεκτεθεισῶν διαδικασιῶν, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ὑποβάλλωσιν αὐτὴν εἰς διαιτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν δι' εἰδικῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας ἀπεφάσισαν ἢ ἀποφασίσωσι νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 22.

Ὑποβαλλομένης τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, τοῦτο θὰ δικάζῃ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει διαιτησίας, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἄλλως ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἕκαστον τούτων θὰ διορίζῃ ἕνα διαιτητήν, τοῦ τρίτου μέλους τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, ἢ, ἐὰν δὲν ἐπέρχηται συμφωνία μεταξὺ αὐτῶν, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης μνημονευομένας ὑποθέσεις συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, ἁρμοδίων παρέδρων· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, τὸ τρίτον μέλος θὰ ἐκλέγηται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προτελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 ἢ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον δικάζει ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καταρτιζομένου συνυποσχετικοῦ. Ἐὰν τὰ διαμαχόμενα μέρη δὲν συμφωνοῦσι, τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον καταρτίζει κατὰ πλειψηφίαν τὸ συνυποσχετικόν, κατόπιν ἐξετάσεως τῶν ὑπὸ τῶν μερῶν διατυπουμένων ἀξιώσεων· ἐὰν δὲν ἐπιτυγχάνηται πλειψηφία τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένους ὅρους. Ἐὰν δὲν ὁρίζηται διαδικασία ἐν τῷ συνυποσχετικῷ, καθορίζει ταύτην τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον.

Διαρκούσης τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας καί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται οἱ ὅροι τοῦ συνυποσχετικοῦ, τὰ διαμαχόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλουσι τῷ διαρκεῖ δικαστηρίῳ διεθνοῦς δικαιοσύνης, πᾶν διεθνοῦς δικαίου ἢ νομικῆς ἑρμηνείας τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ζήτημα, οὗτινος τὴν προεισαγωγικὴν λύσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν μερῶν, τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον θὰ ἔκρινεν ἀναγκαίαν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς διενέξεως.

Ἄρθρον 23.

Ἐξυπακούεται ὅτι σκοπὸς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δὲν δύναται δυνάμει οὐδεμιᾶς ἑρμηνείας αὐτοῦ νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἡ ρύθμισις, ὑφ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, δικαιωμάτων, καὶ ὑποχρεώσεων, ὑφισταμένων μεταξὺ χωρῶν, ἀποτελουσῶν τμῆμα, ἢ διατελουσῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κυριάρχου Κράτους, ἀνεξαρτήτως ἐάν, κατ' ἰδίαν λαμβανόμεναι, αἱ χῶραι αὗται τυγχάνωσι συμβαλλόμενα ἢ μὴ Κράτη.

Ἄρθρον 24.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύναται ἑρμηνευομένη, νὰ θεωρηθῇ ὅτι προσβάλλει, ὑφ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενα τῶν ἄρθρων τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ καὶ τῶν πρὸς αὐτὰ συναφῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου ὑπογραφῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἀναγνωρίζοντα τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν σιδηροδρόμων παροχῆς ἐπαρκοῦς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολυσυνθέτων ἀναγκῶν τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς ἐλαστικότητος, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη προτίθενται νὰ διατηρήσωσιν ἀπρόσβλητον τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, ἐπαγρυπνοῦντα ἅμα, ἵνα μὴ ἡ περὶ ἧς ὁλόγος ἐλευθερία ἀσκῆται κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον διὰ τὴν διεθνῆ συναλλαγήν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρέχωσιν ἱκανὰς εὐκολίας εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν καὶ νὰ μὴ καθιερῶσι διακρίσεις δυσμενεῖς ἔναντι τῶν ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν πλοίων αὐτῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πλεονεκτημάτων, τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν περιορίζεται εἰς τὰς ὑφ' ἑνὸς μοναδικοῦ συμβολαίου διεπομένας μεταφοράς· ἐπεκτείνεται, ὡσαύτως, εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπομένας τοιαύτας, ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτοῖς διατυπουμένους ὅρους.

Ἄρθρον 20.

Ἀναγνωρίζοντα τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἀφεθῇ εἰς τὰ τιμολόγια ἐν γένει ἐλαστικότης ἐπαρκὴς διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν, ὡς ἔνεστιν ἐπακριβῶς, πρὸς τὰς πολυσυνθέτους ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, τὰ συμβαλλόμενα Κράτη διατηροῦσι πλήρη τὴν ἐλευθερίαν τοῦ καταρτισμοῦ αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς οἰκείας των νομοθεσίας υἱοθετημένας ἀρχάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ ἐλευθερία αὕτη νὰ μὴ ἀσκῆται κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον διὰ τὴν διεθνῆ συναλλαγήν.

Ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐφαρμόζωσιν εἰς τὴν διεθνῆ συναλλαγὴν τιμολόγια λογικὰ τόσῳ ὡς πρὸς τὰς τιμάς, ὅσῳ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, καὶ ὅπως μὴ καθιερῶσι διακρίσεις δυσμενεῖς ἔναντι τῶν ἄλλων συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν πλοίων αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν κωλύουσι τὸν καθορισμὸν κοινῶν διὰ τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τὴν ναυτιλίαν τιμολογίων, συναδόντων πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τεθειμένας ἀρχάς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 ἀπορρεόντων πλεονεκτημάτων δὲν περιορίζεται εἰς τὰς ὑφ ἑνὸς μοναδικοῦ συμβολαίου διεπομένας μεταφοράς. Ἐπεκτείνεται ὡσαύτως εἰς μεταφορὰς συνεπαγομένας διαδοχικὰ διαδρομάς, σιδηροδρομικῶς διὰ θαλάσσης ἢ διὰ παντὸς ἑτέρου μεταφορικοῦ μέσου, ἐνεργουμένας διὰ τοῦ ἐδάφους πολλῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ διεπομένας ὑπὸ χωριστῶν συμβολαίων, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀκολούθων διατυπώσεων.

Ἐν ἑκάστῳ τῶν χωριστῶν συμβολαίων δέον νὰ γίνηται μνεία τῆς ἀρχικῆς προελεύσεως καὶ τῆς τελικῆς κατευθύνσεως τῆς μεταφορᾶς· καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁλικῆς διαδρομῆς, τὸ ἐμπόρευμα δέον νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐνεργούντων τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ παραδίδηται ἀπ' εὐθείας ὑφ' ἑκάστου τούτων εἰς τὸν ἀμέσως ἑπόμενον, ἄνευ μεσάζοντος καὶ ἄνευ ἑτέρας χρονοτριβῆς ἢ τῆς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς παραδόσεως, καὶ τῶν διοικητικῶν, τελωνιακῶν, ἀστυνομικῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν εἴσπραξιν διαπυλίων τελῶν, ἢ ἄλλων διατυπώσεων.

Ἄρθρον 22.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 ἐφαρμόζονται ἐξ ἴσου τόσον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς διεθνοῦς διὰ σιδηροδρόμων συναλλαγῆς, ἐν σχέσει πρὸς ἐμπορεύματα προσωρινῶς σταθμεύοντα ἐν τινι λιμένι, ἀνεξαρτήτως τῆς σημαίας, ὑφ' ἣν εἰσήχθησαν ἢ θὰ ἐξαχθῶσιν.

Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς.

Ἐξυπονοεῖται ὅτι πᾶσα διάκρισις, γινομένη μεταξὺ σημαιῶν καὶ ἔχουσα ὡς ἀποκλειστικὴν αἰτίαν τὴν σημαίαν αὐτήν, δέον νὰ θεωρῆται ὡς διάκρισις δυσμενής, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 4 καὶ 20 τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν Σιδηροδρομικῶν γραμμῶν Κανονισμοῦ.

Πρωτόκολλον ὑπογραφῆς τῆς περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων συμβάσεως.

Προβαίνοντες εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων σήμερον συνομολογηθείσης συμβάσεως, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

1) Ἐξυπονοεῖται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τοὺς, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο κατεσκευασμένους, λιμένας καταφυγῆς.

2) Ἐξυπονοεῖται ὅτι ἡ τῆς Βρεττανικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπιφύλαξις τῶν διατάξεων τοῦ 24ου Τμήματος τοῦ «Pilotage Act» τοῦ 1913, ἐγένετο ἀποδεκτή.

3) Ἐξυπονοεῖται ὅτι αἱ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας προβλεπόμεναι ὑποχρεώσεις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ναυλομεσίτας, δὲν θεωροῦνται ὡς ἀντιτιθέμεναι εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ.

4) Ἐξυπονοεῖται ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμοῦ προβλεπόμενος ὅρος ἀμοιβαιότητος, δὲν θὰ ἀποκλείῃ τῆς ἀπολαύσεως τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Κανονισμοῦ, ἐκεῖνα τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἅτινα στεροῦνται θαλασσίων λιμένων καὶ δὲν ἀπολαύουσι, ἐν ζώνῃ θαλασσίου λιμένος ἑτέρου Κράτους τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ρηθέντος κανονισμοῦ προβλεπομένων δικαιωμάτων.

5) Ἐν ἢ περιπτώσει Κράτος ἢ χώρα τις, ἐφ' ὧν δὲν ἐφαρμόζεται ἡ σύμβασις, εἶχον τὴν αὐτὴν, ἣν καὶ συμβαλλόμενόν τι Κράτος, σημαίαν ἢ ἰθαγένειαν, τὸ Κράτος ἢ ἡ χώρα, περὶ ὧν ὁ λόγος, οὐδενὸς τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ὁ περὶ διεθνοῦς καθεστῶτος τῶν θαλασσίων λιμένων Κανονισμὸς ἐξασφαλίζει ὑπὲρ τῆς σημαίας ἢ τῶν ὑπηκόων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐπωφεληθῶσιν.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἰσχύν, τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ἣν καὶ ὁ σήμερον δεκτὸς γενόμενος κανονισμός, οὗτινος, δέον νὰ θεωρῆται, ὡς ἀποτελοῦν ὁλοκληρωτικὸν τμῆμα.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ προμνησθέντες πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἐννάτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ἑνὶ ἀντιτύπῳ, κατατεθησομένῳ παρὰ τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν· κεκυρωμένα ἀντίγραφα θὰ δοθῶσιν εἰς πάντα τὰ παρὰ τῇ Συνδιασκέψει ἀντιπροσωπευθέντα Κράτη.

(Ἕπονται αἱ αὐταί, ὡς αἱ τεθεῖσαι εἰς τὸ τέλος τῆς Συμβάσεως, ὑπογραφαί).

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς φύλλων καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλασεών τινων τοῦ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 κυρωθέντος νέου τελωνειακοῦ δασμολογίου», τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος καπνοβιομήχανοι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ κατασκευάσωσιν ἐν δημοσίοις ἢ ἰδιωτικοῖς καπνεργοστασίοις σιγάρα (ποῦρα) διὰ καπνοῦ εἰς φύλλα προερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἴτησιν διαλαμβάνουσαν το τελωνεῖον διὰ τοῦ ὁποίου αἰτεῖται ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ φύλλων καπνοῦ ἀποκλειστικῶς χρησίμων διὰ τὴν κατασκευὴν σιγάρων (πούρων) καὶ τὸ καπνεργοστάσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐπεξεργασία τῶν φύλλων τούτων καὶ τὸ βάρος αὐτῶν, οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ μέσου ὅρου τοῦ εἰσαγομένου ὑπὸ τῶν αὐτῶν καπνοβιομηχάνων κατ' ἔτος καπνοῦ πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων).

2. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν παρὰ τῶν καπνοβιομηχάνων ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν ἐπιτρέπει δι' ἀποφάσεώς του, κοινοποιουμένης πρὸς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀτελῆ εἰσαγωγὴν τοῦ ζητηθέντος ἢ μικροτέρου ποσοῦ φύλλων καπνοῦ εἰς τοὺς ρηθέντας βιομηχάνους καὶ κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ καπνεργοστασίου, εἰς ὃ γενήσεται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ καπνοῦ τούτου.

3. Τὰ ἀτελῶς εἰσαγόμενα φύλλα καπνοῦ ἐξετάζονται καὶ τελωνίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων καὶ μετὰ τοῦτο μεταφέρονται καὶ ἀποθηκεύονται, ὑποκείμενα εἰς τὰς περὶ ἐλέγχου τοῦ εἰς φύλλα καπνοῦ κειμένας διατάξεις ἐξομοιούμενα μετὰ τὸν τελωνισμόν των πρὸς τὸν ἐγχώριον καπνόν, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 522 καὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐὰν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ὁ καπνοβιομήχανος δὲν κατειργάσθη ἐν καπνεργοστασίῳ πρὸς κατασκευὴν πούρων τὰ παρ' αὐτοῦ ἀτελῶς εἰσαχθέντα ποσὰ φύλλων καπνοῦ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῇ βάσει χρεώσεως γιγνομένης ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ, δυνάμει καταστάσεων συνταχθεισῶν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ καπνεργοστασίου καὶ ἁρμοδίου Τελώνου.

2. Ἐὰν μὴ καταβληθῇ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, εἰσπράττεται παρὰ τοῦ καπνοβιομηχάνου ἀναγκαστικῶς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἀτελῶς εἰσαχθέντα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς φύλλα καπνοῦ εἰσκομίζονται εἰς δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν καπνεργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων), τηρουμένων τῶν κειμένων διατάξεων περὶ κοπῆς καπνοῦ καὶ κατασκευῆς σιγάρων (πούρων). Ἡ ἀναλογία τῶν οὕτως εἰσκομιζομένων φύλλων ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ συγχρόνως εἰσκομιζομένου εἰς τὸ καπνεργοστάσιον ἐγχωρίου καπνοῦ εἰς φύλλα πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων).

2. Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι ὅρον σιγάρα (ποῦρα) νοοῦνται καὶ τὰ ἄνευ σιγαροχάρτου κατασκευαζόμενα σιγαρέττα (σιγαρίλλια).

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τοῖς καπνεργοστασίοις, ἐν οἷς κατασκευάζονται σιγάρα (ποῦρα), τηρεῖται βιβλίον πιστοχρεώσεως τῶν καπνοβιομηχάνων τῶν εἰσαγαγόντων ἀτελῶς φύλλα καπνοῦ διὰ κατασκευὴν σιγάρων, ἐν ᾧ καταχωρεῖται ἐν μὲν τῇ στήλῃ τῆς χρεώσεως, τὸ βάρος τῶν εἰσαχθέντων φύλλων καπνοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καπνοβιομηχάνου, εἰς ὃν ἀνήκουσι τὰ εἰσαχθέντα φύλλα, ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῆς πιστώσεως εἰς βάρος τῶν χρησιμοποιηθέντων φύλλων διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν πούρων καὶ τὸ καταστραφέν ποσὸν αὐτῶν.

Καταχωρεῖται προσέτι καὶ ὁ ἀντίστοιχος ἐγχώριος καπνός, ὁ συγχρόνως εἰσαχθεὶς πρὸς κατασκευὴν σιγάρων (πούρων).

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(3)

Περὶ ἀνακλήσεως πασῶν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 1709 ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἐφαρμογῆς νέου σχεδίου πόλεως Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας διατάξεις, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀνακαλοῦμεν πάσας τὰς δυνάμει τοῦ νόμου 1709, ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων,ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, περὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν τμημάτων τοῦ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸν ἄνω νόμον ἐπιτροπῆς συνταχθέντος νέου σχεδίου Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

(4)

Περὶ μικρῶν καὶ γραφικῶν ἐξόδων Ν. Νοσοκομείου Πειραιῶς καὶ Διαρκοῦς Ναυτοδικείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΓΨΙΓ', προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ὁρίζομεν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1926 τὰ γραφικὰ καὶ μικρὰ ἔξοδα τῶν κάτωθι ὑπηρεσιῶν ὡς ἑξῆς ἐτησίως:

1) Ν. Νοσοκομείαν Πειραιῶς γραφικὰ ἔξοδα δραχ. 3,000 καὶ μικρὰ δραχ. 6,000.

2) Διαρκὲς Ναυτοδικεῖον γραφικὰ ἔξοδα δρ. 3,000 καὶ μικρὰ δραχ. 1080.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ν. Μπότασης

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 2132, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1925 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«Εἰς τοὺς ἀνωτέρω βαθμοὺς οἱ ἀριθμοὶ αὐξάνονται κατὰ 10 ο)ο λόγῳ ἀσθενειῶν καὶ ἀδειῶν».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς

Ν. Μπέτσης

(6)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ Μικτὸν Διαιτητικὸν Δικαστήριον Διατάξεων τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης», τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 369 (Τεῦχος Α') τῆς 25 Νοεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἀκόλουθα «..... καὶ τοὺς Πράκτορας» παραλειφθέντα ἐσφαλμένως καὶ συνεπείᾳ ἐσφαλμένου ἀντιγράφου.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν)

(7)

Α') Ἐν τῷ Διατάγματι τῆς 16 Μαΐου 1925 «περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου εἰς Θρασύβουλον Μαυρομαρᾶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Τριοβασάλου Μήλου» δημοσιευθέντι διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 329 (Τεῦχος Α') τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1925 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦται ὁ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ, στίχῳ 4ῳ ἐσφαλμένως ἀναγραφεὶς ἀριθμὸς «6» εἰς τὸν ὀρθὸν «22».

Β') Ἐπίσης ἐν τῷ Διατάγματι τῆς 27 Μαΐου 1925 «περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου εἰς τὸν Θρασ. Μαυρομαρᾶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Τριοβασάλου (Μήλου)», δημοσιευθέντι διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 329 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1925 (Τεῦχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦται ὁ ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ τῆς πρώτης παραγράφου ἐσφαλμένως ἀναγραφεὶς ἀριθμὸς «6» εἰς τὸν ὀρθὸν «22».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας)

(8)

Εἰς τὰ κάτωθι Προεδρικὰ Διατάγματα δημοσιευθέντα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐσφαλμένως ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου γίνονται αἱ ἑξῆς διορθώσεις:

1) Εἰς τὸ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τοῦ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 387 (Τεῦχος Α') τῆς 5 Δεκεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦται ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παραγρ. 6 ἡ φράσις «κατὰ σειρὰν αὔξοντα ἀριθμὸν 1β'» εἰς τὸ ὀρθὸν «κατὰ σειρὰν αὔξοντα ἀριθμὸν 16».

2) Εἰς τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Νήσων Αἰγαίου» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 382 (Τεῦχος Α') τῆς 2 Δεκεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦνται:

α') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἡ φράσις «διεπομένη ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος» εἰς τὸ ὀρθὸν «διεπομένη ὑπὸ τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος».

β') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 περίπτωσις Ϛ' ἡ φράσις «οἱ ὅροι τῆς ἀπονομῆς συντάξεως» εἰς τὸ ὀρθὸν «ὁ τρόπος τῆς συντάξεως».

γ') Τὸ κατὰ σειρὰν ἄρθρον 13 διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν ἀντὶ 15.

3. Εἰς τὸ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Ἠπείρου δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 398 (Τεῦχος Α') τῆς 12 Δεκεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦνται:

α') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 παραγ. 1 ἐδαφ. Δ' περίπτωσις β' ἡ φράστς «ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ 20 ο)ο» εἰς τὸ ὀρθὸν «ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ μέχρις 20 ο)ο».

β') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 παραγρ. 2 ἐδαφ. 2 ἡ φράσις «κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμου» εἰς τὸ ὀρθὸν «κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων νόμων».

γ') Ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 περίπτωσις ια' ἡ φράσις «τοῦ ἄρθρου 2» εἰς τὸ ὀρθὸν «τοῦ ἄρθρου 8».

4) Εἰς τὸ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1925 Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ γεωργικῶν Τραπεζῶν Μακεδονίας, Ἠπείρου, Θράκης, Νήσων Αἰγαίου καὶ Κοινωφελοῦς Ταμείου Κρήτης καὶ ἐπὶ τῆς ἀνασυσταθείσης Γεωργ. Τραπέζης Θράκης» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 408 (Τεῦχος α') τῆς 18 Δεκεμβρίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διορθοῦνται:

α') Ἐν τῷ ἄρθρ. 2 παραγρ. 1 ἐδάφιον Δ' περίπτωσις γ' ἡ φράσις «καθαρῶν κερδῶν ὡς γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» εἰς τὸ ὀρθὸν «καθαρῶν κερδῶν ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων».

β') Ἐν τῷ ἄρθρ. 11 περίπτωσις ε' ἡ φράσις «χρονικῶν ὁρίων ἀπονομῆς» εἰς τὸ ὀρθὸν «χρονικῶν ὁρίων ἀπονομῆς αὐτῆς».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας)

(9)

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 386 (Τεῦχος Α') τῆς 4 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ν. Α. Ταμείου ἰσχυουσῶν διατάξεων» ἐπιφέρονται αἱ κάτωθι διορθώσεις, ὡς ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἀναγράφονται:

Εἰς τὸ ἄρθρον 15 ἀντὶ «ἡ ἀνάλογος εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς ἀποζημίωσις» νὰ διορθωθῇ «ἡ ἀνάλογος εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἀξιωματικοὺς ἀποζημίωσις».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.